

Ajánló

Elméleti alapok

Kevés folyóiratszám büszkélkedhet azzal, hogy a benne közzétett tanulmányok annyira szorosan kapcsolódnak egymáshoz, mint a mostani számban látható. (Kivételt csak a tematikus számok jelentenek.) A három tanulmányból kettő *doktori disszertációra épül*, amelyek örvendetes módon azt bizonyítják, hogy a fiatalabb korosztályok *nem idegenkednek* a szakmánk „kemény magjától”.

A mi szakterületünk – nevezhetjük tudománynak – *elméleti alapjait* kereső teoretikusok között sokan vannak, akik arra hajlanak, hogy ezek jobbára az alkalmazott nyelvészeti tudományok vizsgálati körébe tartoznak. **Prókai Margit** közelítése *szemantikai* szempontú, **Varga Katalin** a *szövegek automatikus elemzési* lehetőségeit veszi számba. Vitán felül áll, hogy ezeken a területeken érik a szakmát kihívások, hiszen (hagyományos mértékkel) százmilliárdnyi szövegoldal feldolgozása, tárolása és az ebből való keresés *nem létezhet* automatizálás nélkül, és ekkora szövegmennyiség a szemantikai problémáknak a tömegével áraszt el bennünket. Nem kis erőfeszítés tapasztalható ezek vizsgálatában, gyakorta jóval szakmánkon túl. *Két kérdés marad*. Az e problémák megoldásában leginkább illetékes információtudomány nem hátrálhat meg e kihívások láttán, átengedve a megoldásokat másnak. A másik kérdés: ha megszületnek a kívánt megoldások, a magyar nyelv esetében ki fogja az eljárásokat adaptálni, kimunkálni?

A harmadik tanulmányban **Horváth Péter** egy választott szakterület *terminológiai dilemmáit* és bonyodalmaikat tekinti át igen *alapos, naprakész* ismeretek birtokában, és ami a legfontosabb: rendkívül *kreatívan*. Ez a tudomány éppen a mi szakterületünkkel érintkezik, így a zűrzavar tisztázásához nagymértékben hozzájárul. Az oktatásban pedig *nélkülözhetetlen*.

Horváth Tibor